

A-7

Xavi Dalmau Regidor de l'Ajuntament de Tortosa

El BOE del dia 11 d'abril, va publicar una notícia important per al desenvolupament de les Terres de l'Ebre, i també pel de Tortosa: el ministeri de Medi Ambient va aprovar la declaració d'impacte ambiental favorable a l'A-7 en el tram de la Jana (Castelló, CV-10), fins al Perelló (Terres de l'Ebre, N-340). Un pas endavant en un obra endarrerida (10 anys) i subjecta a successives modificacions. Un pas important, ja que permet que el Ministeri de Foment iniciï la redacció dels projectes constructius. Encara que només per justícia, cal esmentar que l'Estat central ha resolt, en any i escacs de mandat, un tema que no s'havia ultimat en molts anys de governs anteriors. I ens ha donat una alegria, com també ho ha estat la magnífica obra i cabdal remodelació urbana del pont del tren i de tota la façana fluvial, murs, passejos, baranes, eliminació de ponts, anivellament de carrers i via verda.

És clar que l'A-7 és una altra fita fonamental per a nosaltres, els ebrencs, ja que quan siga una realitat serà un mitjà de comunicació gratuït, ràpid i segur, dinamitzador i intercomunicador de la nostra economia i societat. Trascendència que demana (exigeix, millor), en primera instància, unió, força, valentia i sentit comú. Ens hi juguem molt. No badem!

No obstant, cal valorar que, donada la situació socioeconòmica existent i, en ella, la precarietat inversora, l'obra és un tema de futur. Malgrat això, estem obligats a treballar molt i bé per apropar ràpidament aquest futur. Cal finalitzar prompte aquest tram de l'A-7 (es podria accelerar l'obra, prioritzant l'execució dels trams no problemàtics com ara l'Hospitalet de l'Infant al Perelló i/o el del Perelló a l'autovia C-42, de Tortosa a l'Aldea?). Siga com siga, per aconseguir-ho, necessitem l'impuls conjunt, eficaç i eficient de les Terres de l'Ebre, dels seus dirigents, de la seua ciutadania i de totes les seues potencialitats. Tant de bo fos la primera acció representativa del renaixement de les Terres de l'Ebre, entenent com a renaixement, entre altres coses, superar els complexos, les divisions i els enfrontaments seculars al nostre territori.

Altrament, un punt esdevé clau: escollir un dels tres traçats proposats, l'interior, el de la costa i el del mig. Per a les Terres, el traçat interior sembla que és l'opció millor, ja que transcorre, en part (o s'hi apropa més), per les zones ebrenques amb els nivells més baixos de renda i més alts d'emigració cap a BCN i/o TGN de Catalunya, ja que milloraria substancialment les seues comunicacions internes i externes, facilitant el seu desenvolupament econòmic i social. El litoral amb l'AP-7, part de l'A-7, la N-340 i el ferrocarril està millor dotat. Ara bé, aquest traçat interior planteja un problema important en travessar, separant-los, Campredó i Font de Quinto. En aquest punt, cal trobar la solució adient sense demagògies ni retards.

En resum: cal lluitar. Unir esforços. Ser lògics, ambiciosos i valents per aconseguir fer desaparèixer aquest important greuge comparatiu que sofrim en relació a altres indrets de Catalunya i que ens costa molt.